

ויתר - (קהלת ז) חבק את ידיו, בມיריות ואנינות שלו, ואמר בך - אכל את בשרו, בעל ברחו, שאין לו רשות לשלט על דבר אחר. מה עוזר לו בכל מה שמשטה וועשה ועמל שלאחר בך אין לו רשות אלא על שלו, אמר בך מракיד ושם פכסיל בליך דעת כלל, והולך ללא תועלת ואוכל הבשר. ובשאר אין לו רשות. מיריות שלמעלה ושלמטה, כישראאל בקרה ואוכלים אותם שנאיהם, ולא נותנים כח במעשהיהם הטובים להוציא ממנה.

ואפלו מברשו שהוא מצד זה, מרע לפני המלך הקדוש, שהוא רחים ומונון. אכל על שלו, ריח הקדש ונשמה קדושה, אין לעלונים ומתהנותים יכולם לשולט עליו כלל. ועל בך כל העליות וכל מה שמשטה אותו רע, שחושב לשולט על רוח הקודש ואחר בך לא יכול, וישוב ואוכל את בשרו, מה תועלת היה לו? ועוד, שהם מכים בלם כמו מערפל חזק, ואין שוכבים עליונים ומתהנותים.

בא ואמר לך דבר. אם אמר ששמה היא למלאך הפמות בshoreg בני אדם - לא. אכל משום שרואה שרצון רבונו בך, מראה עצמו בשמה לעשות רצון הקדוש ברוך הוא, שפהות רצון קדוש ברוך הוא, שפהות (זהלים קמה) רוח סערה עשה דברו. אמר לו רבינו שמעון, והרי הוא מברך והולך בחזרה לפני נשים. אמר לו, אי חסיד קדוש, ודאי בך זה, להראות לפני המלך שנוח לו ברצון המלך. אבל הנחת שלו בהספד הנשים. והוא רוקד, ואוניו להספד.

אמר לו, אם בך, מודיע הולך וממשטה על האדם למעלה ומזכיר

יתיר (קהלת ז) חבק את ידיו, במרירו ואנינו דיליה, ולכתר אוכל את בשרו בעל ברחה, דליתליה רשו לשולטה על מלחה אחרת. מה אתהני ליה בכל מה דאסטי ועבדיך ועמל, דלבתר לית ליה רשו, אלא על דיליה לכתר מракיד ותדי, בפסיל בלבד דעתך כלל, ואזיל膀ו תועלתא, ואכילד לבשרא. ובשאר לית ליה רשו. מיררו דעתילא ותפא, בד ישראל בעאקו, ואכלי לון שנאייהון ולא יהבי חילא בעובדין טבין דלהוזן, לאפקא מגיה.

יאפיו מבשירה דאייה מהאי סטר, באיש קמי מלפआ קדיישא, דאייה רחום וחנון. אבל על דיליה, רוחא קדיישא ונשmeta קדיישא, לית עלאין ותפאין יכלין לשולטא עליוי כלל. ועל דא כל תפוקפין, וכל מה דאסטי ההוא רע, דחשיב למשلت על רוחא קדיישא, ולכתר לא יכילד, וישוב ואוכל את חפאן בלהו כערטיראה מקיף, ולית שכיכו לעלאין ותפאין.

חא ואימא לך מלחה. אי תימא, דחדו הוא למלאך הפמות, בד קטיל בני נשא. לאו. אלא בגין דחמי ד clueota דמאריה בכך, אחזי גרמיה בחדו, למאבד רעותיה דקודשא בריך הוא, דכתיב, (זהלים קמה) רוח סערה עושה דברו. אמר ליה רבינו שמעון, והא והוא אזיל ומפרק בחרוה קמי נשין. אמר ליה אי חסידא קדיישא, ודיי הבי הוא, לאחזאה קמי מלפआ דגניה ליה ברעותיה דמלפआ. אבל נייחא דיליה בהספדא דנשין, אייה רקיד ואורגניה להספדא.

אמר ליה אי הבי, אמאי אזיל ואסטי על בר נש לעילא, ואדבר לחובוי. אמר ליה,